

ХУЛОСАИ

комиссияи ташҳиси Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-022 дар назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон оид ба диссертатсияи доктории Солиҳов Мирзо Одинаевич дар мавзӯи «Саноии Ғазнавӣ ва марҳалаҳои асосии инкишофи назми тасаввуфӣ форсу тоҷик», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик пешниҳод шудааст.

Диссертатсияи доктории Солиҳов Мирзо Одинаевич ба таҳқику баррасии масъалаи саҳми Саноии Ғазнавӣ дар зухуру ташаккули адабиёти тасаввуфӣ ирфонӣ ба масобаи олитарин шакли каломи ҳунарий, каломи андешасолору хирадмеҳвар, рисолати таърихӣ дар ин ҷода ба ҷо овардаи шоир ва мароҳили асосии инкишофи назми тасаввуфӣ бахшида шудааст. Пайдоиши каломи ҳунарии тасаввуфӣ ирфонӣ зухури марҳалаи комилан нави таърихӣ дар ҳаёти адабии халқҳои форсу тоҷик, таҷдиди назар ба худшиносӣ ва ҷаҳонбинии ин халқҳо ва маънавиёти ҷомеаи асримиёнагӣ маърифат мешавад. Аз ин рӯ, мавзӯи рисола дар адабиётшиносии тоҷик нав буда, билкул муҳим ва арзишманд аст.

Кори диссертатсионии Солиҳов М. О. ҷанбаи қавии назарию амалӣ дорад. Аҳаммияти назарии кор бо он муайян мегардад, ки диссертант мабоҳиси аслию фаръии мавриди баррасӣ қарор додаи худро бар мабной ҷадидтарин равишҳои шинохти назми тасаввуфӣ ба андеша гирифта, дар зимни баррасиҳои анҷомдодааш равишҳои нави маърифатиро пешниҳод кардааст. Унвонҷӯ пешниҳодҳои хешро оид ба саҳми Саноии Ғазнавӣ дар ташаккули назми тасаввуфӣ ба таври мудаллал асоснок кардааст. Дар ҳақиқат, қабл аз Ҳаким Саной урафои эҷодкор буданд ва онҳо дар ин ё он навъи адабӣ таъъозмӣ кардаанд, вале ҳеҷ кадоме аз эшон дар эҷоди анвои адабии лирикии махсуси назми тасаввуфӣ ва тадвини девон бо фарогирии кулли анвои адабии тасаввуфӣ иқдоми шоиста нагузоштаанд. Аз ин хотир, Саной ду рисолати сирф таърихӣ ба ҷо овардааст. Яке ин, ки дар такмили анвои адабии манзуми лирикии тасаввуфӣ аз назари муҳтаво саҳми меҳварӣ гузошта, дар таърихи адабиёти тасаввуфӣ

форсу тоҷик ҳамчун нахустин шоири соҳибдевон эътироф шудааст. Дигар ин, ки Саноии Ғазнавӣ барои аввалин бор дар таърихи назми тасаввуфӣ дар эҷоди нахустин намунаҳои маснавиҳои ирфонӣ-фалсафӣ ва таълимӣ иқдом гузошта, ки то вай ҳеҷ собиқае надоштааст. Аз ин ҷиҳат шоир ҳамчун соҳиббитикор шинохта шудааст. Ҳамин тавр, ҷойгоҳи ин адиби навоар дар ташаккули назми тасаввуфӣ муҳимму таъсиргузор буда, аз ин ҷиҳат, ба таври монографӣ таҳқиқ кардани мавзӯи мазкур ҳам аз нигоҳи назарӣ ва ҳам амалӣ дорои аҳаммият аст.

Навоари диссертатсияи доктории Солиҳов М. О. дар он мушоҳида мешавад, ки ӯ бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик масъалаҳои зуҳуру инкишофи назми тасаввуфии форсу тоҷик ва саҳми Саноии Ғазнавиро дар ташаккули адабиёти тасаввуфӣ ирфонӣ ба таври монографӣ мавриди таҳлилу таҳқиқи адабиётшиносӣ қарор додааст. Масъалаҳои мавриди назари муаллифи диссертатсия дар така ба дастовардҳои навини назарию амалии шинохт ва таҳқиқи адабиёти тасаввуфӣ, ки дар асарҳои илмӣ-назарию муҳаққиқони ватанию хориҷӣ ба мушоҳида мерасад, мавриди пажӯҳиш қарор дода шудааст.

Унвонҷӯ дар раванди иҷрои кори диссертатсионӣ ва ҳалли масъалаҳои алоқаманд ба мавзӯ, аз методҳои таҳқиқӣ-қиёсӣ, китобхонаӣ, хронологӣ-таърихӣ истифода кардааст. Инчунин, аз равишҳои пажӯҳиши муҳаққиқони адабиёти тасаввуфӣ, ба монанди К. Олимов, А. Афсаҳзод, А. Сағторзода, Ш. Сӯфизода, Т. Бройн, Х. Халилӣ, С. Ҳумоюн, М. Ҳиравӣ, М. Разавӣ, М. Мусаффо, Ш. Кадканӣ ва дигарон истифода шудааст.

Диссертатсияи Солиҳов М. О. аз назари сохтор ва бандубаст дорои муқаддима, се боб, хулоса ва феҳристи осори марбути мавзӯ буда, аз лиҳози фарогирии масъалаҳо ва сохтори илмӣ матлубу мақбул аст.

Дар се боб ва зерфаслҳои диссертатсияи доктории Солиҳов М. О. масъалаҳои омилҳои сиёсӣ, таърихӣ, мафкуравӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии зуҳури адабиёти тасаввуфӣ, пайдоиши унсурҳои жанрии назми тасаввуфӣ, анвои адабии назми сӯфиёна, вазъи назми тасаввуфӣ то замони Саноӣ, ташаккули адабиёти тасаввуфӣ дар эҷодиёти Саноӣ, инқилоби фикрӣ ва таъсири он дар шеъри шоир, бунёнгузори назми тасаввуфӣ тавассути Ҳаким Саноии Ғазнавӣ, жанрҳои

лирикӣ ва маснавиҳои тасаввуфӣ дар эҷодиёти Саной, навоари шоир дар мундариҷаи назми тасаввуфӣ, ҳунари шоирии Саной дар назми тасаввуфӣ ва таъсири шоир дар таҳаввули баъдии назми тасаввуфӣ таҳқиқ шудаанд. Муаллиф зимни баррасии масъалаҳои ғавқуззикр ба ҷиҳати шохисии сатҳи тафаккури миллии форсу тоҷик, худшиносии ин халқҳо, ки дар марҳалаи нави таърихӣ, дар оғози марҳалаи классикии рушд ба онҳо муяссар шудааст, ғавр кардааст.

Донишмандони Ғарб чунин андеша доштанд, ки халқҳои Шарқ аз мароҳили Бостон ба давраи Эҳё пайванд мешаванд, аммо диссертант ба ин ақида розӣ нашуда, андешаи дигаре пеш меорад, ки қонеъкунанда аст. Ба ақидаи ӯ, кашфи тасаввуфу ирфон ин ақидаро ботил сохт ва мактабҳои фикрии асримиёнагии форсу тоҷик, ки ҳафтаду дуто таъкид мешаванд, боиси ба вучуд омадани ҳамин теъдод мактабҳои фикрӣ гардида, аз фарҳанги оламгири ақвоми эронинаҷод дарак медиҳанд. Макотиби мазкури фикрӣ аз он ҷиҳат ричхон доранд, ки фаноро на танҳо камолот, беш аз он бақои ҷовидон маърифат намуда, ба ин восита шакли нави худшиносиро пешниҳод кардаанд, ки он адами яъсу навмедӣ доништа мешавад. Дар ҳамин нукта фаъолияти шахсияти худогоҳ ва ҷӯёи ҷомеа таъйид мешавад. Ин падида, аз як ҷиҳат, сатҳи баланди маънавиёт ва фарҳанги оламгири халқҳои эронинаҷодро тасдиқ кунад, аз ҷиҳати дигар, бузургтарин рисолати таърихии ирфонро дар сатҳи ҷаҳонӣ ба намоиш мегузорад, ки ба сабаби он зовияҳои дид ва равишҳои маърифатӣ зиёд гардида, ба равиши тааммуқ бар моҳияти падидаҳо ва ҳалоқияти инсонии худогоҳ таъкид меварзад.

Унвонҷӯ дар баррасии дигар масъалаҳо ҳам аз пайи далелҳои мантиқӣ рафта, дар баррасии мабоҳиси аслию фаръӣ ҳамеша назари шахсии худро баён кардааст. Бо ҳамин равиш мақоми Санои Ғазнавиро дар таърихи адабиёти тасаввуфӣ, умуман, таҳаввули назми лирикии тасаввуфии форсу тоҷик ва маснавиҳои фалсафӣ-ирфонӣ, махсусан, муайян кардааст. Андешаҳои диссертант оид ба таъсири Саной ба адабиёти давр ва таҳаввули баъдии назми сӯфиёна низ ҷолиб мебошад.

Дар хулосаи диссертатсия ба таври ҷомеъ натиҷаҳои таҳқиқи диссертатсияи доктории Солиҳов М. О. баён гардидаанд, ки асосноку мудаллал мебошанд. Феҳристи адабиёт бар асоси меъёр ва талаботи ҷорӣ мураттаб гардидааст.

Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашрнамудаи унвонҷӯ фарогири мазмуну муҳтавои умумии диссертатсия мебошанд.

Муҳимияти таҳқиқ, тозагиҳои илмӣ ва аҳаммияти назария амалии диссертатсияро ба назар гирифта, комиссия ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи доктории Солиҳов Мирзо Одинаевич дар мавзӯи «**Саноии Ғазнавӣ ва марҳалаҳои асосии инкишофи назми тасаввуфии форсу тоҷик**» тадқиқоти ба итмомрасидаи комил буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

Диссертатсияи доктории Солиҳов Мирзо Одинаевич дар мавзӯи «**Саноии Ғазнавӣ ва марҳалаҳои асосии инкишофи назми тасаввуфии форсу тоҷик**» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик мувофиқ буда, онро ба дифоъ пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи таҳқиқ муҳаққиқони зеринро, ки қорҳои илмию таҳқиқотиашон ба ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик мувофиқ аст, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

1. **Раҳмонзода Абдучаббор Азиз** – доктори илмҳои филологӣ, профессор, академики АМИТ, ёрдамчии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба масъалаҳои иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа.

2. **Салихов Шамсидин Аслидинович** – доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни.

3. **Давлатбеков Лоло Мирзоевич** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишқадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Ба ҳайси муассисаи тақриздиханда Муассисаи давлатии таълимии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав пешниҳод мешавад.

Барои нашри эълон оид ба ҳимояи минбаъда ва ҷойгир намудани **автореферати диссертатсия** дар сомонаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳамзамон барои ҷопи **автореферати диссертатсия** бо ҳуқуқи дастнавис иҷозат додан мумкин аст.

Раиси комиссияи ташхис:

доктори илмҳои филологӣ, профессор,
узви Шӯрои диссертатсионӣ

А. Кӯчарзода

Аъзои комиссияи ташхис:

доктори илмҳои филологӣ, профессор,
узви Шӯрои диссертатсионӣ

У. Сафар

доктори илмҳои филологӣ, профессор,
узви Шӯрои диссертатсионӣ

Р. Раҳмонов